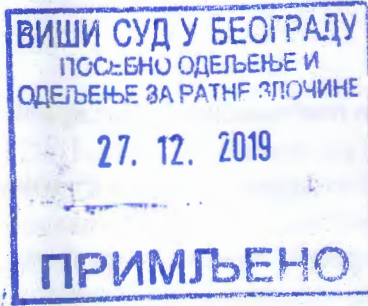

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне
злочине
Кж1 По2 6/19
25.11.2019. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судија Омера Хациомеровића, председника већа, др Миодрага Мајића, Наде Хаци-Перић, Растка Поповића и Александра Вујичића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног Драгишић Милана**, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, одлучујући о жалбама Тужилаштва за ратне злочине и браниоца окривљеног Милана Драгишића, адвоката Томислава Вишњића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К-По2 13/14 од 24.04.2019. године, у седници већа одржаној у присуству Тужиоца за ратне злочине Светислава Рабреновића и браниоца окривљеног Милана Драгишића, адвоката Томислава Вишњића, а у одсуству уредно обавештеног окривљеног Драгишић Милана, дана **25.11.2019. године**, већином гласова, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе Тужилаштва за ратне злочине и браниоца окривљеног Милана Драгишића, адвоката Томислава Вишњића, па се **УКИДА** пресуда Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К-По2 13/14 од 24.04.2019. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом окривљени Милан Драгишић оглашен је кривим због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 (четири) године. Применом одредбе члана 258 став 4 ЗКП оштећена Хусић Мерзула је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парницу. Применом одредбе члана 261, 262 и 264 став 4 ЗКП окривљени Милан Драгишић је

2
ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Тужилац за ратне злочине, због битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд жалбу усвоји, првостепену пресуду укине и предмет врати на поновно суђење;

- бранилац окривљеног Милана Драгишића, адвокат Томислав Вишњић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу, пресуду укине и предмет врати на поновно суђење у делу који се односи на покушај лишења живота Лемеш Асмира и одлуку о казни, или да пресуду преиначи и ослободи окривљеног Милана Драгишића за покушај лишења живота Лемеш Асмира и сходно томе изрекне казну затвора у трајању од 3 године.

Бранилац окривљеног Милана Драгишића, адвокат Томислав Вишњић поднео је суду одговор на жалбу Тужилаштва за ратне злочине, са предлогом да другостепени суд поднету жалбу одбије као неосновану.

Тужилац за ратне злочине је у поднеску Ктж.бр.2009/19 од 27.09.2019. године предложио да другостепени суд жалбу браниоца одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је одржао седницу већа у присуству заменика Тужиоца за ратне злочине Светислава Рабреновића и браниоца окривљеног, адвоката Томислава Вишњића, а у одсуству уредно обавештеног окривљеног Драгишић Милана, на којој је размотрио списе, испитао пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП.

*

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, налази да се жалбом Тужиоца за ратне злочине основано указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су нејасни и у знатној мери противречни разлози из којих је нашао да није доказано да је окривљени извршио радње кривичног дела извршене на штету Терзић Сафета и Зајкић Елдина, описане под тачком Е оптужнице Тужиоца за ратне злочине Ктж 7/14 од 10.10.2014. године, измењене дана 12.04.2019. године, а што је био разлог да ту радњу изостави из изреке пресуде.

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, налази да се жалбом Тужиоца за ратне злочине основано указује да првостепени суд није дао јасне разлоге из којих је нашао да није доказано да је окривљени извршио ово дело и да су искази сведока Феризовић Рамизе и Хоџић Омера били "само подлога за одређени степен сумње" али не и за закључак да је окривљени то дело учинио.

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, налази да првостепени суд није са довољном пажњом анализирао изведене доказе у погледу ових радњи

окривљеног. Наиме, сведок Феризовић Рамиза је у свом исказу, који је дала пред Кантоналним судом у Бихаћу дана 25.04.2001. године, навела да је предметног дана ишла по воду на извор који се налазио у близини хотела у Босанском Петровцу, па када је била у близини дворишта старог хотела видела је свог комшију Терзић Сафета, у ком тренутку је од Терзић Сафета била удаљена ширину улице, када је видела аутомобил зеленкасте боје који је долазио из правца општине и кретао се према пошти. Сведок је објаснила да се аутомобил зауставио на улазу у двориште старог хотела, те да је видела “Буроњу” (окривљеног Драгишић Милана) који јој је био комшија, како је из аутомобила испалио рафал и убио Терзић Сафета. Сведок је навела да је од аутомобила била удаљена 5-6 метара.

Сведок Хоџић Омер, испитан пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ дана 19.07.2012. године, је навео да је лично са прозора видео бели “Голф 2” који је возио Милан Драгишић, чији је прозор био отворен и кроз њега вирила цев пушкомитраљеза М-64 док је на месту сувозача седео “Рамбо Кићо” који је такође имао отворен прозор из којег је вирила цев аутоматске пушке, те да се возило зауставило из кога је изашао Милан Драгишић и рукама држећи аутоматску пушку са преклопним кундаком, исту подигао и испалио рафал у правцу Бенце и Зајкића, те да је видео и да је један рафал испалио Рамбо не излазећи из кола.

Првостепени суд исказима ових сведока, који су јасно и недвосмислено говорили о томе да су видели окривљеног како пуца на оштећене, није поклатио веру јер је исте оценио као међусобно противречне и противречне другим изведеним доказима. Као разлоге за овакав закључак првостепени суд наводи да се из исказа наведених сведока не може несумњиво утврдити којим возилом је окривљени дошао до хотела “Грмеч” где су се налазили Терзић Сафет и Зајкић Елдин, ко је исто возио, као ни да ли је окривљени том приликом дошао сам или са још неким лицем, те да сведоци који су по сопственом казивању очевици критичног догађаја, наведени догађај описују са превише контрадикторности.

Међутим, овакав закључак првостепеног суда се за сада, по налажењу Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине, не може прихватити, јер првостепени суд није дао довољно аргументоване и уверљиве разлоге за такав закључак. Наиме, чињеница да сведоци нису могли на јасан начин да се изјасне које боје је било возило, као и са ким је окривљени дошао критичном приликом до хотела “Грмеч”, није од одлучног значаја за саме кривично-правне радње које се окривљеном стављају на терет. У ситуацији када сведок Феризовић Рамиза изричито наводи да је видела како окривљени пуца у покојног Терзић Сафета, а да је наведене чињенице потврдио и сведок Хоџић Омер, по налажењу овог суда, првостепени суд није са посебном пажњом и на адекватан начин ценио исказе ових сведока у тим деловима, тим пре што су се везано за одлучне чињенице изјаснили без контрадикторности.

Тужилац за ратне злочине је, поред осталог, “опреза ради” жалбу изјавио и јер сматра да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, наводећи да су нејасни и у знатној мери противречни разлози из којих је првостепени суд нашао да није доказано да је окривљени извршио радњу кривичног дела извршеног на штету Хујић Шаћира, описану под тачком Д оптужнице Тужиоца за ратне злочине КтО 7/14 од 10.10.2014. године, измењене дана

12.04.2019. године, а што је био разлог да ту радњу изостави из изреке пресуде.

Тужилац за ратне злочине, сем жалбеног основа, у жалби није навео разлоге из којих сматра да је пресуда у том делу неразумљива или нејасна или противречна изведеним доказима, нити је навео околност и чињенице за које сматра да првостепени суд погрешно утврдио или пропустио да анализира.

С обзиром на то да у жалби нису наведене околности које би биле предмет оцене другостепеног суда, као би се испитала основаност овог дела жалбе, а да је чланом 451 став 1 ЗКП прописано да другостепени суд испитује пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби (сем одлуке о кривичној санкцији), то се Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, није упуштао у посебну анализу основаности жалбе Тужиоца за ратне злочине у односу на овај део првостепене пресуде, јер налази да исти није ни оспорен у жалбеном поступку.

*

Испитујући основаност жалбе браниоца окривљеног Милана Драгишића, адвоката Томислава Вишњића, другостепени суд је мишљења да се основано жалбом браниоца указује да првостепени суд није дао довољно јасне и убедљиве разлоге које би прихватио и овај суд, а на околност да је окривљени предузео радње кривичног дела на штету Лемеш Асмира, за које га је огласио кривим.

Везано за ове кривично-правне радње првостепени суд наводи да је ценио исказ Лемеш Асмира и нашао да је исти сагласан са исказима сведока Кеџман Анке и Хујић Јелке, те да је несумњиво утврђено да је окривљени Драгишић Милан уочио Лемеш Асмира и у истог испалио више метака из аутоматске пушке у намери да га лиши живота. По налажењу Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине, овакво образложење првостепеног суда је за сада неуверљиво, јер првостепени суд исказе наведених сведока није ценио са довољно пажње.

Наиме, оштећени Лемеш Асмир је у свом исказу, између осталог, навео да је чуо јаку пуцњаву и у том тренутку видео окривљеног Милана Драгишића са аутоматском пушком у рукама како проваљује капију на огради дворишта у коме се он налазио, након чега је он побегао великом брзином у правцу куће Јеле Хујић. Међутим, првостепени суд је пропустио да цени и део његовог исказа у коме је навео да није видео да Драгишић Милан пуца на њега, већ је то само закључио јер је само окривљеног Драгишић Милана видео са пушком како проваљује ограду и пуца из аутоматске пушке у правцу где се он налазио.

Сведоци Кеџман Анка и Хујић Јелка нису били очевици догађаја, већ имају само посредна сазнања. Сведок Хујић Јелка је навела да је Лемеш дотрчао до њене куће и рекао да је на њега са пута из аутоматског наоружања пуцао Драгишић Милан. Сведок Кеџман Анка је навела да је видела окривљеног Драгишић Милана видела када је из пушке испалио један краћи рафал у правцу куће Половина Славка и Радак Душана, а да је касније чула да је пуцао на оштећеног Лемеш Асмира.

Када се има у виду да сам оштећени тврди да није видео окривљеног да пуца у њега већ да је то само његов закључак, као и да сведоци Кеџман Анка и Хујић Јелка

имају само посредна сазнања о томе да је окривљени пуцао на оштећеног Лемеш Асмира - сведок Хујић Јелка да јој је то рекао оштећени, а сведок Кецман Анка да је то “чула”, то остаје нејасно како је из исказа ових сведока суд на несумњив начин утврдио да је окривљени Драгишић Милан пуцао у оштећеног Лемеш Смира у намери да га лиши живота.

*

Имајући у виду учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, када су у питању кривично правне радње окривљеног на штету Лемеш Асмира, Терзић Сафета и Зајкић Елдина, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је првостепену пресуду укинуо, а предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд отклонити учињене битне повреде одредаба кривичног поступка на које му је указано у овом решењу, анализирати изведене доказе, ценити их у склопу свих чињеница, те дати јасне и аргументоване разлоге везано за свој закључак и тако бити у прилици да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Следствено наведеном, а имајући у виду одредбу члана 458 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, донео је одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мирјана Новић,с.р.

Председник већа-судија
Омер Хациомеровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Бијелић

